

skal vi ikke komme og starte helt forfra igen. Men jeg synes også, vi under udvalgsarbejdet skal have lov til at tænke lidt over det her.

Så ministeren skal ikke opfatte det på en sådan måde, at vi sætter os helt ud på bænkerne nu med korslagt arme og slet ikke vil være med. Ministeren skal opfatte det på den måde, at det er en konstruktiv debat, vi vil i gang med.

Der er som sagt nogle ting, vi vil have belyst under udvalgsarbejdet, og en konstruktiv diskussion ønsker vi også. Vi mener ikke helt, at ministeren har fundet de vises sten, og der vil vi gerne gå en tur ud i landskabet sammen med ministeren og finde de sten.

Susanne Clemensen (CD):

Jeg vil starte med at sige, at en moderne dansk virksomhed er indrettet med passende lys, luft og udluftningsmuligheder. Der er kantine eller frokoststue og et køleskab til madpakkerne. Toilet- og badeforhold er ordentlige, og arbejds-højden og borde og stole passer til medarbejderne. En moderne arbejdsplads er indrettet med et personligt præg, så medarbejderne netop kan føle sig godt tilpas, kan inspireres, være kreative, effektive osv., trives sammen med deres kolleger.

Og børn tilbringer jo lige så mange timer i skolen, i børnehaven eller i fritidshjemmet, som vi voksne tilbringer på vores arbejdsplads. Derfor mener vi, at det er nærliggende at forvente den samme form for indretning ikke alene i forhold til de fysiske forhold, men også i forhold til muligheden for at præge stedet.

Man må jo sige, at det er en virkelighed, som på mange skoler ikke er til stede. Man kan sige, at det, man taler om i ejendomsbranchen, det, man ville kalde et håndværkertilbud, egentlig passer meget godt på nogle skoler, daginstitutioner, fritidshjem og uddannelsessteder. Det gælder naturligvis ikke dem alle, for folkeskolen er jo utrolig mangfoldig, og der findes heldigvis også steder, hvor det går rigtig godt.

Men det er årsagen til, at vi egentlig principielt mener, at børns opholdssteder da burde være underlagt den samme form for regulering, som voksnes arbejdspladser er det. Jeg må indrømme, at jeg godt kan se, at det naturligvis ikke skal være alle regler i den nuværende arbejdsmiljølov, som elever og studerende skulle være omfattet af. Men i Sverige har man jo faktisk sagt, at en del af reglerne er elever og studerende omfattet af. Det gælder f.eks. sådan no-

get som det, jeg var inde på nu her, altså arbejdsstedets indretning og arbejdets udførelse.

Vi har jo i CD i de seneste 2-3 år støttet de beslutningsforslag om at forbedre undervisnings- og institutionsmiljøet for børn og unge, der har været fremlagt her i salen til debat. Og det har vi netop på baggrund af den udvikling, som vi synes vi må konstatere med de dårlige forhold, især ude på skolerne.

Vi har også været med til at kalde de ansvarlige ministre i samråd for at forklare sig over for Folketingets Uddannelsesudvalg, og senest har vi jo været initiativtagere til en forespørgsel om det her emne tidligere på året sammen med en række andre partier. Det var jo så i øvrigt dér, at undervisningsministeren efter en del tovtrækkeri med arbejdsministeren, har jeg indtryk af, langt om længe gav os og de andre partier og for den sags skyld også elev- og studenterorganisationer uden for huset ret i, at der var et behov for at regulere elevs og studerendes undervisningsmiljø, og at regeringen snarest ville fremlægge et sådant forslag.

Men når man så læser forslaget, må jeg ærligt talt indrømme, at jeg tvivler på, om det virkelig hjælper elever og studerende med at få et ordentligt og inspirerende undervisningsmiljø. Der står godt nok, at det er det, der er intentionen. Men af bemærkningerne kan man jo læse, at det ikke er nye konkrete rettigheder eller specifikke standarder for indretning af undervisningslokaler m.v., der slås fast her, men det er alene de regler, der allerede gælder på området. Og det er jo meget spredte regler, der mangler tilsyn på nogle områder osv., så det er i virkeligheden mere sådan en hensigtserklæring om, at man gerne vil gøre noget ved det. Men spørgsmålet er så, om man virkelig tager fat om problemstillingen.

En anden ting er også, at der i bemærkningerne står, at det ikke har nogen økonomiske konsekvenser. Og jeg mener, at hvis man virkelig skal udvirke noget her, så kommer man jo ikke uden om, at det her det koster. Det koster nogle penge.

Vi var i CD sidste år inde på og foreslog faktisk regeringen, at man skulle lave en investeringsplan for hele den offentlige sektor som helhed, som vi fandt var ved at være sådan let lurvet, og det gælder også forbedringer og renovering af folkeskolen. Dér kunne vi så høre, at statsministeren langt om længe har set, at sådan en investeringsplan vil være en god idé.